

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 22-01-23253 פלונית נ' פלוני

בפני כב' השופט יהורם שקד

המבקשת

פלונית

ע"י ב"כ עו"ד אביטל כהן

נגד

פלוני

המשיב

פסק דין

- 1
- 2 1. הצדדים הם בני זוג לשעבר (להלן: האם, האב; בהתאמה) שמיחסייהם נולדו להם שני ילדים:
- 3 האחד, יליד 2010 והשני, יליד 2013 (להלן: הקטינים). הצדדים ניהלו בפניי הליכים משפטיים
- 4 בעניינם של הקטינים וכן בעניינים נוספים וביום 12.2.15 ניתן תוקף של פסק דין להסכמות
- 5 הצדדים במכלול העניינים. ביום 1.8.19 חתמו הצדדים על תוספת להסכם שגם לזאת ניתן תוקף
- 6 של פסק דין. בהתאם לסעיף 8 לתוספת הוסכם על הצדדים "כי כל החלטה משמעותית בענייני
- 7 בריאות, חינוך וטובת הקטינים, לרבות טיפולים רפואיים, דרך הטיפול, זהות המטפל
- 8 וכיוצ"ב, תיעשה ביניהם תוך התייעצות והסכמה מראש...".
- 9
- 10 2. ביום 11.1.22 פנתה המבקשת לבית המשפט בבקשה להורות על חיסון ילדי הצדדים כנגד מחלת
- 11 הקורונה (covid 19) באופן עצמאי ובשל חוסר שיתוף פעולה מצד המשיב. בהחלטה מיום
- 12 11.1.22 התבקשה עמדת המשיב בתוך 7 ימים מהמצאת הבקשה וההחלטה על ידי האם. ביום
- 13 18.1.22 הגיש האב בקשה להאריך המועד להגשת התשובה ב-21 ימים לצורך הסדרת ייצוג
- 14 משפטי. האם התנגדה להארכת המועד וטענה, מאז הגשת הבקשה ועד היום נדבק זה מכבר
- 15 הבן הבכור בקורונה ולכן יש לחסן הבן הקטן כנגד מחלת הקורונה באופן בהול. כן טענה האם
- 16 כי האב מבקש להאריך ההתדיינות שלא לצורך ותוך שימוש לרעה בהליך המשפטי, על מנת
- 17 שגם הבן הקטן יחלה בקורונה שבכך תושג מטרתו ויוגשם רצונו באי חיסון הקטינים. לאחר
- 18 שעיינתי בבקשה כמו גם בתיקים הקשורים בעניינם של הצדדים מצאתי להיעתר לבקשת האם,
- 19 אגב דחיית בקשה הארכה הבלתי סבירה בעליל שהגיש האב, ולהורות על חיסון הקטינים, שהם
- 20 בני 12 ו-9 שנים, וכל זאת בשל הבהילות ועל מנת להבטיח טובת הקטינים. כל זאת, מן
- 21 הנימוקים שלהלן.
- 22
- 23 3. על פי הדין ההורים הם אפוטרופוסים משותפים לקטינים וחלה עליהם החובה והאחריות
- 24 לדאוג לעניינם (ר' סעיפים 14-15 לחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופוסות התשכ"ב – 1962 ;
- 25 להלן: החוק). כן נקבע בחוק כי על ההורים להפעיל אפוטרופוסותם "כדרך שהורים מסורים היו
- 26 נוהגים בנסיבות העניין" (ס' 17 לחוק). כאשר ההורים אינם מסכימים בעניין המסור להם הרי
- 27 שהסמכות להכריע בדבר נתונה לבית המשפט או לכל גורם אחר שימונה על ידי בית המשפט
- 28 (ס' 19 לחוק).

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 22-01-23253 פלונית נ' פלוני

4. בעניין נקיטת אמצעים רפואיים לקטין נקבע בסעיף 68(ב) כדלהלן: **"הייתה הבקשה להורות על... נקיטת אמצעים רפואיים אחרים, לא יורה על כך בית המשפט אלא אם שוכנע, על פי חוות דעת רפואית, כי האמצעים האמורים דרושים לשמירת שלומו הגופני או הנפשי של הקטין או האדם שמונה לו אפוטרופוס, לאחר ששקל את רצונו של האדם, חשיבות הטיפול, נחיצותו, דחיפותו, הפגיעה האפשרית באורח חייו ואת סיכויי השיפור באיכות חייו של האדם...."** כל זאת כאשר מוטלת על בית המשפט החובה להכריע בעניינו של קטין בהלימה עם טובתו (ר' בג"ץ 5227/97 דויד נ' בית הדין הרבני הגדול בירושלים, פ"ד נה (1) 453 (1998)).

5. בעניין שעל הפרק מדובר בחיסון הקטינים כנגד הקורונה, בחיסון שאושר על ידי משרד הבריאות ומומלץ על ידו כאמצעי התגוננות והפחתת סיכונים ארוכי טווח עבור כלל האוכלוסייה ועבור ילדים בפרט, לרבות ילדים מגיל 5 שנים ואילך. כל זאת ברקע למגפה חסרת תקדים שהאנושות מתמודדת אתה מאז תחילת שנת 2020 ועד ליום הזה ממש, שבו אנו מצויים בהתמודדות עם וריאנט האומיקרון לנגיף הקורונה ובמספר נדבקים יומי של עשרות אלפים (נכון להיום, המדובר כ-72,000 אנשים ליום, מתוכם 13,455 ילדים בגילאים 5-15, כעולה מנתוני משרד הבריאות (נדלה מהאתר היום: <https://datadashboard.health.gov.il/COVID-general/19>)). עוד אציין כי המלצת משרד הבריאות לחיסון ילדים כנגד מגפת הקורונה היא משום אותה "חוות דעת" שנדרשת בסעיף 68(ב) לחוק נוכח המעמד שהוקנה בפסיקה להמלצות משרד הבריאות כמתווה מדיניות חיסונים (ר' והשווה בבג"ץ 7245/10 עדאלה – המרכז המשפטי לזכויות המיעוט הערבי בישראל נ' משרד הרווחה (נבו 4.6.13) בעמ' 474-476 ובעמ"ש (ת"א) 7910/19-09-2023 פלונית נ' אלמוני (פורסם בנבו, 3.11.19) שבר"ע עליו נדחתה בבג"ץ מ' 7910/19-09-2023 פלונית נ' אלמוני (פורסם בנבו, 1.7.21) פסקה 7)). בעניין חשיבות מתן החיסון לילדים ברקע להתמודדות עם נגיף האומיקרון לאחרונה נפסק על ידי חברי, כב' השופט הבכיר א' זגורי בתלה"מ 44207-08-21 פלונית נ' פלוני (פורסם בנבו, 30.11.21), במסגרתו פירט בית המשפט באריכות ובדייקנות רבה על התכלית שיש בה כדי להצדיק במתן החיסונים לילדים אשר עולה בקנה אחד עם הבטחת טובת הילדים, ואני מוצא לאמץ הדברים משל נרשמו על ידי (ר' ס' 19-24 לפסק הדין האמור). זאת אף ביתר שאת בהתחשב עם טובת הילדים הספציפיים שבפניי.

6. בהתאם לפסיקה שפורסמה לאחרונה (ר' למשל בפסק הדין שהובא לעיל) כמו גם בהתאם להוראות סעיף 68(ב) לחוק, לעת הכרעה בעניין טיפול רפואי לקטין יש להביא בחשבון עמדתו וליתן לו הזדמנות להביעה. כך גם בהתאם להוראת תקנה 49 לתקנות בית המשפט לענייני משפחה (סדרי דין) תשפ"א – 2020. יחד עם זאת בהתאם להוראה הנ"ל במקרים מתאימים בסמכותו של בית המשפט לקבוע כי הילד לא יישמע וזאת **"מנימוקים מיוחדים שיירשמו..."** לאחר ששוכנע כי מימוש זכותו של הילד להישמע יגרום לילד פגיעה העולה על הפגיעה שתיגרם לו משלילתה....".

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 22-01-23253 פלונית נ' פלוני

7. על מנת שלא להציב הקטינים בקונפליקט בין ההורים ומאחר ובין אם ברצונם להתחסן ובין אם לאו, אין כדי להשליך על הבטחת טובתם הרי שלא מצאתי להאריך ההתדיינות מעבר לצורך. לשם כך בדיוק קיים בית המשפט; להבטיח את טובת הקטינים ולהגן עליהם מפני עצמם ומפני אחרים, שלא תמיד יודעים כיצד נכון להבחין בטובתם.

8. אשר על כן, התוצאה היא שיש לחסן הקטינים כנגד מחלת הקורונה אף בליט הסכמת האב ובאישור האם בלבד.

9. כאמור לעיל, מצאתי לדחות את בקשה האב למתן ארכה של (לא פחות) מ 21 ימים וזאת לדבריו, לאפשר לו להשיג ייצוג. בעניין זה אמינה עלי טענת האם כי בקשה זו נועדה אך להרוויח זמן, כאשר כל אותו הזמן, ומן הסתם, אין בכוחו של איש ליתן צו לעיכוב התפשטות המגפה.

אם לא די בכך, האם דיווחה זה עתה כי אחד הילדים נמצא מאומת לנגיף, וכל זאת בין הגשת הבקשה למתן החלטתי זו, ללמדך על הדחיפות העליונה שבמתן החלטה. לטענת האם, בקשת הארכה שביקש האב נועדה לגרום גם להיותו של הילד הנוסף להימצא חיובי לנגיף, ואולם אינני נדרש לבירור סוגייה זו.

10. באיזון שבין זכותו של האב לקבלת ארכה אל מול הנזק שעלול להיגרם כתוצאה מאותה ארכה, ידם של הילדים על העליונה והיא מחייבת את דחיית הבקשה ומתן החלטה על יסוד החומר שבתיק בית המשפט.

11. בנסיבות העניין ועל מנת שלא ללבות האש בין הצדדים מצאתי שלא לעשות צו להוצאות.

12. פסק הדין ניתן לפרסום בהשמטת פרטים מזהים.

13. התיק ייסגר.

ניתן היום, י"ח שבט תשפ"ב, 20 ינואר 2022, בהעדר הצדדים.

יהורם שקד, שופט